

Dag 59, maandag 21 mei 2018. Om 06:45 uur sta ik op en om iets voor zeven loop ik naar buiten. Wat is dit een mooie plek zeg! Rust en ruimte, boven op een heuvel, echt prachtig! Met 2 palmbomen voor het huis, een grote tuin, zelfs een torentje met kerkklok ontbreekt niet. Ik loop naar het hoofdgebouw en zit om 07:00 uur aan een heerlijk ontbijt. De zuster komt nog wat extra brood brengen, want de meeste bakkers zijn vandaag dicht en dan heb ik nog wat voor onderweg. En daarna neem ik alvast afscheid, Bon journée et Bon courage! Hier ga ik nog vaak aan terugdenken! Ik pak mijn pullen en ga, op de oprit draai ik nog één keer om, en zie één van mijn dromen voor me (Wordt mogelijk vervolgd na de Camino!). Ik loop het dorp uit en plots loopt er een andere pelgrim achter me. Even voorstellen: Paolo, Italiaan, 69 jaar en woont in de buurt van Venetië. Is vertrokken vanuit Parijs en loopt dit keer tot aan Bordeaux. Ik stel me voor als Han, Johannes en Catholica. Ah, Giovanni in het Italiaans! Klinkt wel mooi, maar ja, Alles in het Italiaans klinkt mooier dan het harde Nederlands. Voor hem ben ik de eerste pelgrim die hij tegenkomt sinds zijn start in Parijs. We lopen samen verder en er ontstaan leuke gesprekken. Een Nederlander en Italiaan die in het Frans communiceren. Paolo gooit er af en toe wat Italiaans tussendoor, wat ik aardig kan volgen, en als ik het niet meer weet probeer ik het in het Engels. Het leuke van het in het Frans praten met elkaar is dat we de woorden wel begrijpen van elkaar maar de grammatica of uitspraak komt niet zo nauw. Een Fransman zou hard moeten lachen, maar wij redden ons er prima mee. En Paolo heeft een aardig tempo! En hij is in Melle gestart en heeft als wij elkaar ontmoeten er al 8 kilometer opzitten. Hij vertelt ook dat hij eens samen de berg opliep met een man die veel jonger was, en dat Paolo het beter uit kon houden. Ze hebben hem toen omgedoopt tot Djurashell. So Iron man (zo werd ik door Bruno en Eric genoemd) meets Duracell!. Als we uiteindelijk Aulnay binnenlopen heb ik er 35 km opzitten, en Paolo (69 jaar) dus 43 km! Dit is ook niet zijn eerste Camino en hij is al vanuit 5 verschillende richtingen naar Compostella gelopen, maar toch! In Aulnay heeft hij, of beter gezegd zijn dochter Estefana, gereserveerd bij een gites. En dat allemaal vanuit Italië en Duitsland, waar ze werkt. Eerder op de dag heb ik haar al even gesproken over de app Geo Tracker die ik gebruik in combinatie met de GPX-bestanden. In no time zit ze op mijn website en via Camino kan ze de GPX-bestanden downloaden. Many Thanks! In de gites zitten we nu te eten met vier wandelaars. Paolo, Jean-Marc (B), Laurent (F) en een Nederlander. We eten wat uit onze voorraad, want er is niets open in dit dorp op 2^e pinksterdag. Bon appetit. (toevallig heb ik nog een fles wijn bij me...)

